

Иван Вазов

Не дай, боже, да загинем...

Не дай, боже, да загинем
в тоз безславен, глупи час,
и полека да изстинем,
да изгубим вяра в нас.

Не дай, боже, да приемем
кротко своята съдба,
без участие да вземем
във великата борба.

Съжали ни от небето,
и прати ни час напред
по-нов пламък за сърцето
и крила за нов полет.

Изпрати ни нещо ново,
някой гений, някой спас,
някой удар, като слово
животворно зарад нас.

Май 1883

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5196>]